Fragmentarium

Col 196

...e ut ei redderet unde p̄bri
...rentis insaniā mitigare potuisse.
...q; subito oculos ad uestimtū suū
...it extensa brachia reduxisset. re
...perte in sinu suo .xii. aureos inue
nit ita fulgentes tanq̄ si ex igne
p̄ducti hora eadē fuissent. Q̄ mox
de ecc[lesia] egressus: eos in sinu fu
rentis p̄bri piecit dicens. Ecce
habes solidos quos quęxisti. S; hoc
t̄ notū sit. q̄ post mortē meā tu
huic ecclę ep̄c n̄ eris p̄p̄t auari
ciā tuā. Ex qua sententia ueri
tate colligit̄. q̄ eosdē solidos p̄br
p̄ adipiscendo episcopatu p̄para
bat. Sed uiri dī sermo p̄ualuit.
Nam isdē constanti⁹ in p̄sbiterat⁹
officio uitā finiuit.
Alio q̊q; tp̄r duo ad eū gothi
hospitalitatis grā uenerunt.
qui rauennā se festinare pro
fessi sunt. Quib; ipse paruū uas
ligneū uino plenū manu sua p̄buit.
qđ fortasse in p̄randio itineris habe
potuissent. ex quo illi q̊ adusq; ra
uennā p̄uenerunt gothi biberunt.
Aliq̄tis aūt dieb; in eadē ciuitate
remorati sunt. & uinū qđ a scō
uiro acceperant. cotidie in usu ha
buer̄. Sicq; usq; ad eūdē uene
rabilē patrē ferentis reuersi
sunt. ut nullo die cessarent bibe
re. tam̄ eis uinū ex illo uasculo
nūq̄ deeēt. ac si in illo uase lig
neo qđ ep̄c dederat uinū non
[a]ugeretur [se]d nasceretur.
Super q̊q; de eidem
[l]oci partib; senex quidā
clericus aduenit. q̄ ea quę de illo
narrat silentio n̄ sunt p̄mitenda.
Nā dicit qđ q̄dā die ingressus hortū.
magna hunc erucę multitudine
inuenit eē coopertū. Q̊ omē holus
deperire conspiciens: ad easdem
conuersus erucas dix. Adiuro uos in nomine
dn̄i nr̄i ihu xp̄i recedite hinc.
atq; hęc holera comedere nolite.
Quę statī ad uiri dī uerbū ita oms
egressę sunt: ut ne una q̊dē int̄
spatiū horti remaneret. S; quid
mirū. quod hęc de ep̄āt eius tp̄r
narram⁹. q̄ndo iā apud omipoten
tē dm̄ ordine simul & moribus
creuerat. dū illa magis miran
da s. quę eū hic senex clericus
adhuc puerulū fecisse testat̄.
Nā ait. qđ eo tēpore q̊ cū matre
sua puer habitabat. egressus hos
piciū. n̄ nūq̄ sine linea. crebro etiā
sine tunica reuertebat̄. quia
mox ut nudū quēpiā reppiret.
uestiebat hunc se expolians. ut se an
te oculos dī illi⁹ obtentu mercedis
uestiret. Quē mat̄ sua frequenter
increpare consueuerat dicens. qđ
iustū n̄ eēt. ut ipse inobs paupib;
uestimta largiret̄. Quę die
q̄dā horreū ingressa: pene o[m]ne
triticū qđ sibi in stipendio toti⁹
anni parauerat: inuenit a filio
suo paupib; expensū. Cūq;
semet ipsā alaphis pugnisq;
[t]underet: qđ q̊si anni subsidia
p̄didisset: sup̄uenit bonefac[iu]s
puer dī eāq; uerbis q̊b; ualuit
consolari cępit. Quę cū nichil

License: public_domain – Antwerpen, Rijksarchief te Antwerpen, Verzameling Losse Aanwinsten, nr. 15.8, fol. [1]v – Gregorius I, <i>Dialogorum libri IV</i> (https://fragmentarium.ms/view/page/F-c3yd/5537/52214)